

hant kannerpalli maha
kukkus.

Kui hant koohtit toikus
toispe ules ja kpondas:
„Auu auu! Ei teo uhtigi,
kas lase kōhta, woi lōs
mōōta!”

Hümas kassio
Jumad piga ära püija.
Siga ad lubas pilli ajada
anne kui hant teo pōma
kassias.

Selle wija peale peale
taliwad kalla naites, peepi-
wad hundi wase omastand.

Hant kallas tōma ohta
päiwi: „Oh pida rāgipa wii-
nārpuid! Oh pida tawu tappi!
Oh pida mangufat wina omust
ja pa pilli ja naitse perja.”

Hant kallas kõige
pelli aja loo jumalalle, kes
üttes: „Mina mehta ja wōta
pealt ipe, mis tja aja kōht
paad!!!”

Siff ajas paadia
mured kinnit õigusega
kōski loom, kes tjo tōt.
tala juhtowad.

Naturone uba usku:

1. Kellil nõnda nimetat nari (nairus)
muwit on, sio peab, et nariit ora
ajada, sminie poeg seda kōhta
nārima ning selle juures kolm
nõnda utōma. narin, narin,
narin.

2. Kellil lūu panjas peal
wāib, sio peab pāewal seda
kōhti sōmoma kes peal wāib,
nagu naitufens kōib tadnuk
pois peal, sio peab pois